

О. Както соль-та има силъ да пази пѣща-та да не се развалятъ, така ученици-тѣ Христови иматъ силъ да пазятъ свѣтъ-тъ да не се разврати съвсѣмъ. Но ако тѣ иматъ духъ-тъ на този свѣтъ, и говорятъ и правятъ както говорятъ и правятъ други-тѣ, за да отбѣгнуватъ отъ укоренія и гоненія, то изгубятъ таѣхъ силъ, и влїяніе-то имъ вмѣсто да бѣде спасително ще бѣде погубително.

П. Що ся разумѣва отъ четиринадесетый-тъ стихъ ?

О. Разумѣва ся че както градъ поставенъ на горѣ не може да ся укрѣе, така истинни-тѣ ученици Иисусови не можѣтъ да ся укрѣятъ. Истина-та Божія дѣйствува силно въ сѣрдца-та на окѣзи, които искрено ѣхъ прииматъ. Тя не може да ся удържи тайно, на противъ слѣдствія-та на силно-то ѣ дѣйствиѣ ще ся показватъ на явѣ. Други-тѣ, даже отъ далечъ, гледатъ на тѣхъ, забѣлѣжватъ благочестиво-то имъ поведеніе, и отъ дѣла-та имъ ся учатъ какво е истинно-то Христїанство.

П. Що трѣбва да ся научимъ отъ петнадесетый-тъ стихъ ?

О. Трѣбва да ся научимъ че една отъ причини-тѣ, защо Богъ просвѣщава умове-тѣ на нѣкои, е да можѣтъ тѣ да просвѣщаватъ умове-тѣ на други-тѣ. Отъ това е явнo, че благочестиви-тѣ нѣматъ право да ся отдѣлятъ отъ народъ-тъ та да живѣятъ наединѣ. Вмѣсто да оставятъ тѣй народъ-тъ въ тмнинѣхъ-тѣхъ, длѣжни сѣ да ся грижатъ да го пзведѣтъ на видѣло-то. И още ся разумѣва отъ тѣхъ думы Іи-